

Ad potentissimam & serenissimam Do-
mum Neoburgico - Palatinam.

S Alve Progenies Neoburgica, cognita Divis,
Electore splendor, nata Thronis,
Quanta micat terris! sceptris es sacra, mitrisque,
Non alia in gente est tam bene notus honor.
Illustres Heroum animas, vestigia magni
Sanguinis, & celebris tot Decora alta Domûs
Quis non miretur! quæ longi stemmatis ortum,
Claraque majorum nomina Musa canat?
Quis decus à Proavis meritum, virtutis avitæ
Lucem, magna togæ lumina, magna sagi,
Spes amplas Generis, celsa de Stirpe Nepotes,
Læta tot à sæclis parta trophæa sonet?
Si modò conspicuam virtus, & gloria sese
Terris sistat, in hac cernerem utramque Domo.
Quà jubar occiduo condit sub marmore Titan,
Quà rubet eoo candida sole dies,
Europæ applausu summo, cælique favore
Fama Palatinæ fertur in astra Domûs.
Ortus splendorem, cunabula sanguinis alti
Sæcula prisca canunt, sæcula nostra stupent.

Quot celfos habet ille Duces, quot fcepra decorat,
Quot Reges, & quot Stirps genitura Duces!
Et Nati Natorum, & qui nafcuntur ab illis,
Virtute Europam, mente, manaque regent,
Tot Reges genuiffè parum quis credat, & inter
Tot titulos fceptris vix tribus effe locum?
Hanc Superi fervate Domum, fervate Nepotes,
Mafculeâ & noftrum prole beate Ducem.
Paffibus ambiguis alibi fortuna deerret,
Aft hîc inftabilem nefciat illa pedem.
Floreat ut Domus hæc, poft hæc, Mors improba, pone
Falcem, Mavortis fed Dea, pone facem.
Quod dedit illa aliis, dent illi fidera Stirpi,
Nam dare quod poffint, nil puto majus habent.

Ad Potentiffimum & Sereniffimum
JOANNEM GUILIELMUM

Comitem Palatinum Rheni, Sacri Romani Im-
perii Archithefaurarium, & Electorem &c.

MAxime Dux falve, Neoburgæ gloria gentis,
Atque Palatinæ lumen, honorque Domûs.
Non ea vis animo, dignè ut decora alta perennem,
In Te quæ laudat Rhenus, & Ifter amat.

Inde-

Indefessa tuas posthac tamen ora resolvam
In laudes, Musis omnia solus eris.
Meccenas valeat, valeat quoque Cæsar, amicus
Pindi, Patronus Vatis, utrumque refers.
Cur quæram plures? Princeps mihi sufficis unus,
Tu mihi Meccenas, Tu mihi Cæsar eris,
Dum Musæ vivent, Princeps, tua gloria vivet,
Nam genium Musis, ingeniumque facis.
Te Stirps celsa Ducem, Te felix fama celebrem,
Te virtus magnum, mens facit alta gravem,
Digna coronari virtus, dum penè coronas
Europæ cunctas occupat una Domus.
O nimium dilecta Deo, tot splendida sceptris
Progenies, Reges tot paritura solo!
Quàm bene, Dux, tantæ caput, atque es gloria Stirpis?
Te columnen noscit quàm bene tanta Domus!
In Te magnanimi vivunt decora ampla Parentis,
Hæredem pietas gaudet habere suum.
Gaudemus, magno Te successisse Parenti,
Cum virtute, animo, sitis uterque pares.
Fratres es Augustæ, Reginarumque duarum,
Addemus titulis quid, GJILIELME, tuis?
Da Patriæ hæredes, titulis titulum adde paternum,
Addere dum decori nil potes ipse tuo.